

Nr 61.

Af herr **Ekelund**, angående ändring i fördelningen af de genom skogsvårdsafgifterna inflytande medlen.

I öfverensstämmelse med Riksdagens beslut vid 1910 års riksdag (skrifvelse nr 113) föreskref Kungl. Maj:t den 4 juli 1910, att från nämnda dag *all* inom landet *tillverkad* trämassa skulle beläggas med skogsvårdsafgift. Dylik afgift skulle alltså påläggas ej allenast, såsom ditintills varit förhållandet, den trämassa, som exporteras, utan äfven den, som förädlas inom landet.

Genom denna bestämmelses tillkomst skulle afsevärdt ökade inkomster tillföras skogsvårdsstyrelserna i synnerhet i de län, där trämassetillverkning i större omfattning förekom, vare sig att trämassan helt eller delvis förädlades inom landet.

Beslutet hälsades också med liflig tillfredsställelse af alla för skogens vård nitälskande inom skilda delar af vårt land.

Fördelningen af skogsvårdsafgiftsmedlen för femårsperioden 1910—1914 hade visserligen blifvit af Kungl. Maj:t bestämd genom beslut af den 15 april 1910 i enlighet med Kungl. Maj:ts förordning af den 24 juli 1908 att ske efter exportens storlek, men man tog för gifvet, att en så genomgripande förändring, som den af Riksdagen så godt som samtidigt beslutade, skulle af sig själf framkalla ändring i detta Kungl. Maj:ts beslut.

I motsatt fall skulle nämligen under flera år framåt en hel del län komma att gå förlustiga de ökade skogsvårdsmedel, som enligt Riksdagens tydligt uttalade mening bort tillkomma dem, och den af Riksdagen en gång fastslagna och sedermera vidhållna principen, att *skogsvårdsafgiftsmedlen fördelas mellan landstingsområdena efter den virkesmängd, som för*

tillverkning af varorna blifvit inom de skilda områdena afverkad, hade frångåtts.

Emot förmodan har emellertid någon förändring i Kungl. Maj:ts beslut af den 15 april 1910 icke ägt rum. Fördelningen af de genom skogsvårdsafgifterna inflytande medlen har såväl under år 1910, som under 1911 skett efter exportens storlek, och skogsvårdsstyrelserna inom åtskilliga län, hvilka väntat sig en förbättring i sina inkomster, måste fortfarande arbeta med begränsade medel och ha därigenom svårt att kunna tillfredsställande fylla sin uppgift. Och härtill bidrager ytterligare den omständigheten, att för ett flertal län, andelen i skogsvårdsafgiftsmedlen vid den senaste fördelningen betydligt nedgått, för vissa län med mer än 30 procent, hvilket framgår af följande tablå:

Tablå rörande fördelningen af skogsvårdsafgiftsmedlen.

Landstingsområde	Andel i skogsvårdsafgiftsmedlen 1905—1909 enligt kgl. bref af den ³¹ / ₁₂ 1904	Andel i skogsvårdsafgiftsmedlen 1910—1914 enligt kgl. bref af den ¹⁵ / ₄ 1910	Minskning på grund af Kgl. Maj:ts beslut af ¹⁵ / ₄ 1910	Ökning på grund af Kgl. Maj:ts beslut af ¹⁵ / ₄ 1910	Utdelade skogsvårdsmedel medeltal pr år 1905—1909. Approx. Kronor	Utdelade skogsvårdsafgiftsmedel år 1911 Kronor
Stockholms län	1,87 %	1,25 %	32 %	—	12,200	6,253: 41
» Uppsala	0,42 »	1,39 »	—	200 %	2,700	6,453: 51
» Södermanlands	0,51 »	0,70 »	—	39 »	3,300	3,501: 91
» Östergötlands	2,23 »	1,70 »	25 %	—	14,500	8,504: 63
» Jönköpings	4,86 »	3,33 »	32 »	—	31,700	16,659: 06
» Kronobergs	4,30 »	3,61 »	15 »	—	28,000	18,059: 82
» Kalmar norra	2,73 »	2,26 »	18 »	—	17,800	11,306: 15
» » södra	2,83 »	2,50 »	9 »	—	18,400	12,506: 80
» Blekinge	0,88 »	0,67 »	25 »	—	5,700	3,351: 82
» Kristianstads	0,17 »	0,16 »	5 »	—	1,100	800: 43
» Malmöhus	0,02 »	0,01 »	50 »	—	100	50: 63
» Hallands	1,09 »	1,27 »	—	18 %	7,100	6,353: 46
» Göteborgs o. Bohus	0,07 »	0,39 »	—	750 »	400	1,951: 06
» Älfsborgs	4,08 »	4,01 »	2 %	—	26,600	20,060: 91
» Skaraborgs	1,32 »	0,88 »	33 »	—	8,600	4,402: 40
» Värmlands	15,35 »	14,22 »	7 »	—	100,100	71,138: 69
» Örebro	0,90 »	0,84 »	6 »	—	5,800	4,202: 28
» Västmanlands	1,32 »	0,84 »	35 »	—	8,600	4,202: 28
» Kopparbergs	8,19 »	8,61 »	—	5 %	53,000	43,073: 43
» Gäfleborgs	14,09 »	12,66 »	10 %	—	91,000	63,334: 46
» Västernorrlands	17,27 »	21,72 »	—	26 %	112,700	108,659: 10
» Jämtlands	15,50 »	17,08 »	—	10 »	101,100	85,446: 49

Afsevärda belopp synas härigenom gå förlorade för flera skogsvårdsstyrelser.

Enligt mig lämnade uppgifter beräknas sålunda Östergötlands län erhålla cirka 7,000 kronor, Örebro län cirka 13,000 kronor, Jönköpings län cirka 6,000 och Södermanlands cirka 3,000 kronor mindre inkomst per år, än som uppenbarligen bort tillkomma dem. Dessa medel komma nu andra län, de trämassexporterande, till godo, i bestämd strid emot principen om fördelningen af medlen efter den virkesmängd, som blifvit inom de skilda områdena afverkad.

En rättelse i detta missförhållande är enligt min mening högeligen önskvärd, och det kan ej vara riktigt att af endast formella skäl låta flera län blifva vanlottade på skogsvårdsmedel under ytterligare tre år eller till dess att den nu gällande fördelningsgrunden upphör af sig själf. Föreskriften i Kungl. Maj:ts nådiga förordning angående skogsvårdsafgifter att »de närmare grunder, hvarefter landstingsområdena skola blifva delaktiga i skogsvårdsafgifterna, bestämmas af Kungl. Maj:t för fem år i sänder», bör väl ej utgöra hinder för att Riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om omedelbar ändring i sättet för fördelningen, då, såsom ofvan framhållits, den nuvarande fördelningen står i uppenbar strid emot en af Riksdagen fastslagen grundprincip.

Någon risk att omedelbart vidtaga ändring med hänsyn till de skogsvårdsstyrelsers ekonomi, hvilka på grund af en sådan åtgärd, skulle få något mindre inkomster, förefinnes icke, enär minskningen skulle komma att drabba sådana län, hvilkas skogsvårdsstyrelser arbeta med öfverskott på medel, och hvilka således utan olägenhet kunna bära en för deras förhållanden relativt obetydlig minskning i inkomster.

På grund af hvad jag sålunda anfört, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen i anledning af Kungl. Maj:ts nådiga förordning af den 4 juli 1910 angående skogsvårdsafgifter ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla *dels* om upphäfvande af Kungl. Maj:ts beslut af den 15 april 1910 om skogsvårdsafgifternas fördelning och *dels* om att Kungl. Maj:t omedelbart täcktes besluta om ny fördelning af de genom skogsvårdsafgifterna inflytande medlen de olika landstingsområdena emellan

efter den virkesmängd, som för tillverkning af varorna blifvit inom de olika områdena afverkad.

Stockholm den 26 januari 1912.

Gunnar Ekelund.

Nr 62.

Af herr **Stärner**, om *upphäfvande af det i kungl. brefvet den 18 december 1772 meddelade förbudet mot auktioners hållande nära tullarna utom Stockholms stad.*

Ett kungl. bref af den 18 december 1772 — bilagdt denna motion — stadgar förbud för hvarje enskild person, att genom auktion försälja lös-egendom, som utförts från — eller tillhör person boende i Stockholm, vid vite af femhundra daler silfvermynt och utgifvande af skadestånd.

Detta kungl. bref är gifvet, såsom också af dess ordalydelse framgår, för att säkerställa Stockholms stads inkomst af auktionsprovision m. m., som stadens auktionsverk uppbär i och för auktioners hållande.

Alltsedan början af 1860-talet har detta kungl. bref emellertid icke blifvit tillämpadt, ehuru auktioner å egendom, utförd från Stockholm, årligen vid upprepade tillfällen ägt rum och förrättats af privata personer, i all synnerhet i närheten af Stallmästargården. Härigenom ha bestämmelserna i samma kungl. bref alltintill senaste tid hos allmänheten fallit i glömska.

Genom väckande af åtal och påfordrande af skadestånd emot ett par personer, hvilka under 1909 förrättat auktioner ute vid Stallmästargården, har Stockholms stads drätsel-nämnd dock numera sökt upplifva och att få de uråldriga bestämmelserna i nämnda kungl. bref tillämpade.

Kungl. Maj:ts och Rikets Svea Hofrätt till hvilkens pröfning dessa åtal dragits, har också i utslag af den 24 november 1911 gillat drätsel-nämndens talan och förty dömt till 250 kronors böter och att utgifva 581 kronor 43 öre i skadestånd. Utslaget är härhos bilagdt.